

DEBRECZEN NAGY-VÁRADI

ÉRTESETTŐ.

Hirdető, szépirodalmi és vegyes tartalmu közérdekű hetilap.

Előfizetési díj:

Egész évre helyben s vidékre . . . 4 frt. Évnyegyedre . . . 1 frt.
Félévre . . . 2 „ Egyes példány . . . 10 kr.

Hirdetések jutányos árért közlötnek, külön mindannyiszor 30 kr bélyegdíj mellett.

Szerkesztői iroda Debreczenben: Nagyjutca 1609. sz. a. Nagy-Váradon előfizetések és hirdetések felvételnek Nuriacsán Péter fűszekereskedésben.

A nyilttérben magán és pártérdekű cikkekkel ölesz árért előgadjunk.

SAJKÁM.

— Beranger. —

Evezve reggel, estve —
Csendes habok felett,
Sajkám nyugodtan halad
Lágy fuvalom mellett.
Fölszított vitorlával
Elhagyta a partot. . . .

Libegj szépen, libegj sajkám!
— Lenge Zephyr, légy hű hozzám! —
Libegj szépen, libegj sajkám!
A rév felé tartok.

Utazó társamul a
Dal muzsáját vevém,
Ki gondatlan pályámat
Elzengi énekén.

A könnyelmű leánya
Ama parton dall, ott. . . .

Libegj szépen, libegj sajkám!
— Lenge Zephyr, légy hű hozzám! —
Libegj szépen, libegj sajkám!
A rév felé tartok.

Vészes zivatar után
Ezer villám között,
Mely félelmet terjeszthet
A királyok fölött, —
Hol a gyönyör reám vár,
Keresem a partot. . . .

Libegj szépen, libegj sajkám!
— Lenge Zephyr, légy hű hozzám!
Libegj szépen, libegj sajkám!
A rév felé tartok.

Tisztul messze már az ég,
Melegen süt a nap,
Érlelt a gerezdet
S vágyát az ivónak.
Új borával üdvözlöm
Én amaz a partot. . . .

Libegj szépen, libegj sajkám!
— Lenge Zephyr, légy hű hozzám!
Libegj szépen, libegj sajkám!
A rév felé tartok.

Ismert partok hívnak, hogy
Hozzájok evezzek,
Hol félmezű gráciák
Üzik a szerelmet.
Hallom, ott a parton a
Legszébbik sohajtott. . . .

Libegj szépen, libegj sajkám!

— Lenge Zephyr, légy hű hozzám!
Libegj szépen, libegj sajkám!
A rév felé tartok.

Hajh, de távol a bérozról,
Hol borostyán terem —
Mely vezércsillag int a
Kis ház felé nekem?
A barátság számomra
Nagy ünnepet tart ott. . . .

Libegj szépen, libegj sajkám!
— Lenge Zephyr, légy hű hozzám!
Libegj szépen, libegj sajkám!
Elértük a partot.

Tiszaparti.

BÁRÓ és BÁRÓ.

Igaz történet, elbeszéli:

Margitai Desső.

(Vége.)

— El fogja magát hordani, fi c k ó? vagy . . . s ezzel olyan formán legyintett kétszer a tenyerével a levegőben, mintha valamely ott szállongó legyet akarna kivégezni.

Báró János barna fürtei alatt ciznóber vörössé váltott az arcz (szerencséje, hogy közeliben nem volt valami zsendár, mert okvetlen befoglák volna, amiért nyilvános helyen merre használni azt a rébelis szint, a vöröss feketét, melyet akkor Kossuth gyásznapnak neveztek) s nem tudta, hogy most már mit legyen?

Azokban a lovagregényekben, melyeket ő olvasott, ilyen eset sohasem fordult elő; ott minden igen udvariasan ment: a kihívó tiszteleggett kardjával, s a kihívott részéről válasz a védelmi állásba helyezkedés volt.

Zavara közepett, önkéntelen mozdulattal hátrafelé húzódott; hanem ugyan e pillanatban érzé, hogy hátulról valaki a vállára teszi a kezét s így szól hozzá:

— Engedje, hogy én, mint barátja végezze.

Báró János viszsatekintett s a magas, szőke, lovagcsizmás urat pillantá meg magaelőtt.

Nem ösmerte őt; sohasem látta teljes életében; hanem ennek az urnak

bűszke gnyos magatartása s határozott fellépése megbabonázta őt; még akkor is tiszteletteljesen lépett volna előle félre, ha egy hangot nem szól.

— Nyugodjék meg ifju ember — folytatá a szőke ur halk hangon a fiatal emberhez; — láttam a kezdetet s ép azért követem önt ide, mert sejtém, hogy olyan lesz a dolog kimenetele, aminő lett.

Ezzel a lövészkapitányhoz fordult. — Uram, önnek olyan ember kell, aki hátul báró, — nem pedig elől: — én olyan vagyok. Ön nevére hivatkozott s nevet követelt attól, akivel megfogna verekedni; — nekem van nevem: * — nak hívnak. Ha ön véletlenül nem találná ösmerni e nevet, úgy azért nem nekem lenne okom elpirulni, mert ez a név három nemzet történelmében szerepel. Ami állásomat illeti. . . .

— Kérem, kérem! — szól közbe a lövész tiszt, kezével elégedőleg intve.

— Meg van elégedve? Annál rosszabb önre nézve, mert megsértvén ezen itt álló fiatal barátomat, a neki megtagadott elégtételt most én kérem; s ha ön az előrebocsátottak daczára valami kifogáshoz akarni folyamodni, úgy — itt, mintegy esetlegesen lovagostorára tekintett — tudni fogom, mit kell tennem?

Báró Hungerstod fől akart pattanni székéről, hanem véletlenül föltekintett s szeméi annak a mentik bárónak szemével találkoztak, ki vele szemben állva, olyan gnyosan s mégis vértfagyasztó sarcamusall tudott nézni.

Kissé meggondolta a dolgot; egyet csetentett az ujjával s aztán könnyeden viszonzá:

— Szolgálatára állok.
Báró * eltávozott s megléve az ilyes alkalomkor szükséges intézkedéseket, ismét oda állott előbbi helyére, hogy folytassa azt, mit félben szakított: a mulató publikum lenézését.

Másnap azon utasítást adá segédeknek * báró, hogy, ha az ellenfél ohajtja, hát fogadják el a pisztolt fegyvertül.

— Hogyne ohajtaná! — monák a segédek; — hiszen lövésziszt s mint

ilyen alkalmasint jólövő. — Hanem tudod-e, hogy egy lövész tiszttel pisztoltra vivni párbajt, különösen mikor az ellenfél az első lövés, nem tréfa dolog ám!

— Csak nem gondoljátok, hogy ne tudnám: mi egy pisztol párbaj?

— Isten ments! Azt azonban kötelességünk megkérdezni, hogy tudsz-e jól löni?

— Minden évben legalább harmincz nyulat s nem tudom, hány varjút szoktam kivégezni.

— De nem pisztollal?

— Persze, nem.

— Mi azt kérjük, hogy ügyesen lösz-e pisztollal?

— Bizzatok csak rám!

A segédok rá bízta, mert tekintve azt a nyugodtságot, melylyel feleleteit adá, meg voltak győződve, hogy védenek minden nap pisztollal két és fekszik, mint ahogy mondani szokás.

Pedig, ha tudták volna, miszerint még azt sem tudta, hogy ha célzt akarunk löni, alólról kell a kart fölfelé emelni és nem megfordítva! — akkor nem mentek volna olyan nyugodtan a találkára, melyen az ellenfél segítségével a föltételeket voltak megállapítandók.

* báró a maga részéről szintén nem maradt tétlenül; szerzett magának egy szabapisztolt, aztán egy iv papírra köröket rajzolt s kimért husz lépést a szobában.

Komolyan elhatározta, hogy lelkiismeretesen gyakorolni fogja magát a pisztolcélzólövészetben.

Hanem, amint méregeti a távolságot, véletlenül leüt az asztalról egy halom könyvet, melyeket ép akkor napküldött a könyvtáras; s a könyvek zuhanására visszatekintve, meglát ott a többek közt egy akkor föltűnést okozott művet.

Fölveszi; lapozgatni kezd benne s úgy találja, hogy biz az érdekes tartalmu; leteszi a pisztolt, hogy kényelmesebben lapozgathasson, aztán a könyvvel kezében leül egy hencserre; elfeledkezik pisztolyról, párbajról és a célzólövészeetről, hanem az eszébe jut, hogy erről a műről a critica ezt, meg azt mondta, pedig tulajdonképen nem volt egészen igaz.

A lövész kapitány ur, ki nem volt gyáva ember, a maga részéről szintén készült a párbajhoz.

Megirt tiz, tizenöt levelet, melyek azon esetre, ha eltalálna esni, utolsó istenhozzádjál fogják elmondani övéinek, végül megirta végrendeletét is, mint ahogy egy gondos férfihoz illik azon pillanatban, midőn elindul farkasszemmel nézni azzal az atyafival, kinek tekintete előtt tudós és király leszokta hunyni szemeit: a halállal.

Épen bevégezte munkáját, midőn kopogtatnak szobája ajtaján s midőn azt fölnyitá, belép hozzá három, négy bensőbb barátja.

— Ugy hallottuk, hogy tegnap este báró *-gal affairéd volt, melynek következése pisztolpárbaj?

— Szörörszóra!

— Ugy nagy baj van! Tudod-e,

hogy az a báró sosem látta tegnap este előt azt az ifjút, kinek barátjaként lépett föl?

— Akkor az a báró bolond.

Dehogyan bolond! sőt inkább, nagyon is okos ember hírében áll. Hanem hogy a más baját a saját nyakába vette, arra őt okvetlen annak tudata bátorítá, hogy jó lövő. Ennek az urnak perfectlövőnek kell lennie!

— Enyém az első lövés.

— S ha nem találsz?

— Akkor ő lö.

— Természetesen, de . . .

— Nos? —

— Nos: — akár telövőd őt, akár ő téged, mindég te fogod huzni a rövidet s mi, mint jóbarátid nem engedhetjük meg, hogy ez a párbaj végebe menjen.

— Egy szót sem értek az egészből.

— Ha te lövöd le a bárót, az ellenfél tekintélyes és befolyásos családjá okvetlen üldözöbe vesz érte s az üldözést csak úgy hiusíthatod meg, ha tulleszed magad a határokon.

— Természetesen, ez baj.

— S ha téged lö le a báró?

— Eh de hát csak nem akarjátok, hogy engedelmet kérjek tőle?

— Nem; de intézkedni fogunk, hogy a dolog olyan magas fülebbe jusson . . .

— De . . .

— Mit, de? ha neked bizonyos, magas helyről a párbajt betiltják, te arról nem tehetsz; nó, és aztán, ha időt nyertünk, a többi magától jó.

Kapitány ur csóváltgatta a fejét, hanem nem szólt semmit. Nagyon jól belátta, hogy kényes körülmények közé jutott. — Hej, ha tegnap meg nem jelent volna abban az átkozott tánczteremben . . . !

Persze! sok mindenre azt mondhatnók, hogy jól történt, ha egy végtetes ha nem következék utána!

A jóbarátok beválták az adott szót; a párbaj hire csakhamar eljutott ama bizonyos magas fülekkbe, hanem ez, ahelyett, hogy a párbajt betiltotta volna, így válaszolt:

— Rendben van! A párbajnak meg kell történnie; mert a port d'epité nem tür magán szennyet. Gondom lesz rá, hogy az életben maradó a további következmények kellemelenségei előment legyen.

Mit volt mást tenni? — a hely és idő meghatározatott; a felok megjelentek, hanem megjelentek a kapitány azon barátai is, kik a magas füleknél nem voltak képesek kieszközölni azt, amit czéloztak s pedig azon szilárd elhatározással, hogy megfogják tanítani ezt a dölyfös magyar mánást, hogy máskor ne avatkozzék a mások ügyeibe. Ha a kapitány sebet kap, akkor ők egy másútan mind kihívják s elvégre is nincs krokodil bőre, hogy ne fogná a golyó.

Hanem másként akarta a végzet.

Kapitány ur, mint kihívott, először lött és midőn a puskapor füstje elszólt, mindenki ott látta helyén * bárót, nyugodt de gunyos tekintetével.

Még egy pillanatig várakozott, aztán fölkapta jobbját; a pisztol eldőrdült s a kapitány halva feküdt a földön.

Meghalt egy fél tour keringő miatt!

Midőn az orvosok megvizsgálták a sebet, úgy találták, hogy a golyó épen kellőközépen találta a kapitány szívét. Mintha csak körülzövel mérték volna ki azt a pontot!

Pedig * báró nem is czélzott s nem is alólról emelte pisztolát fölfelé, hanem felülről vágta lefelé.

A kapitány jó barátai nem néztek egymás szemébe; nagyon el voltak foglaltva szerencsétlen felebarátjuk hullájával, — feledtek mellette mindent: fogadást, párbajt, krokodilbört.

Volt is rá okuk! mikor az embernek logjobb barátját szemeláttára sa gene úgy sziven lövik, hogy megsemmisüljen, akkor az ember annyira eltelik barátja iránti fájdalomával, hogy nem jut eszébe annak az emberevő kannibálnak odakiáltani.

— Uram! itt vagyok még én is!

* báró pedig, amint jött, hazakocsizott és folytatta az érdekes műnek az olvasását ott, ahol elhagyta.

A bánatos szívű emberek széltére, az egész országban dalolták tovább a dalt:

„Tánczolja te k, lányok tánczolja te k!”

S voltak kik megfogadva a fölhi-vást, tánczoltak tovább.

Belső köz-legelőnk jelen s jövő használatáról.

E sorok írójának nem czélja belső köz-legelőnk miképpen felosztását s az arra szolgáló kulcsot magyarázgatni, s ajánlani, csakis azon kérdést kívánom felsziorhozni, melyszerént hasznosabb e városunk közönségére nézve belső köz legelőink jelen rendezetlen állapotban továbbra is fentartása, avagy czél-szerűbb lenne-é, annak mielőbb felosztása?

Nagy terjedelmű belső köz-legelőink mult és jelenkori használatát, régi idők óta alaposan ösmerjük, s jól emlékezünk hogy alig mult el év melyben ha 3, 4, hetekig tartó szárazság következett, azonnal a háztól kellett tartani, gédelgetni minden kijáró jószágokat, külömben a nagy terjedelmű tér mellett, éhen pusztultak volna el.

Negyvenhatezer hold külső legelőben, melylyel hazánkban egy város sem dicsekedhetik, hála a gondviselésnek bírnak a barom tenyésztés és legeltetésre elegendő térrrel, s áldott idők járásában nem is panaszkodunk; de hogy még a mellett tizenhatezer hód belső köz-legelő, mely a legnagyobb részben szántás vetés alá is használható lenne, egyedül csorda, csürhe, stb legelőül használtatik: méltán megilletődik minden városa és a közönség jelen s jövő haladását s javát figyelemmel ki-

sérő s a szíven viselő polgár, az elmaradás miatt.

Minden eddig felosztott belső közlegelőkre nézvé kétségtelenül, a helyes felfogás, miszerint, ne azon régi szerű szokás vetessék sinór mértékül hogy azon tér év tizedek vagy év századok óta, marha járó legelőül használtatott, hanem azon helyesebb nézet emeltessék érvényre, hogy miképen létezzék az hasznavehetőbbé és hogy mi módon részesítessek abból minden aboz jogosan igényt tartó polgár.

Az osztó igazság és fentebb mondotok által vezéreltetvén, kevés kivétellel egész hazánkban történt már meg, még azon nagy jószág tartó közlegelőkben is, hogy a belső közlegelőik rég felosztattak, mely körülmény rendszeren azokra nézve nem hogy káros következtetés lett volna, sőt azok szántás votés alá vett használata által az áldást bővítette meg határaikon.

Mindazon nagy számu közlegelőkben, hol a belső közlegelő felosztás már szerencsésen megtörtént, kétségtelenül figyelemben vették azon régi szerű legeltetés mellett történt feljajdulásokat, de az elvitatlanul hasznosabb, s igazságosabb birtoklás érdekében tették annak, s alárendelték azon eddigi iránytalan legeltetési haszon élvezetet, melyet belső közlegelőiken élveztek, s győzött nálók ami jobb, győzzön, mindünk is az.

Azon városunkban igen sok felől hallható aggodalom, mely szerint ha közlegelőink felosztatának, hol tartanánk akkor csak 1 fejőstehenet is, stb. az alább mondotokban elenyészhető lehet, ha a korral e téren is haladni akarunk; ugyanis bebizonyult igazság, hogy pár, arra kiválasztott, jól gondozott istállóban tartott fejős tehén, több tej mennyiséget ad, mint a csordára naponként ki és vissza ferasztott, sokszor az idők viszontagságainak is kitétetett 5 fejős tehén, példa arra nézve különösen fővárosunk, hol azon nagy mennyiségű tej, mely ottan felhasználatik, a legnagyobb részben istállóban tartott

tehenektől állítatik elő, mely szokás ott, egy nem csekély számu osztálynak egész életmódját képezi, a kiknek pedig tudtunkkal sem tanya sem házutáni földjük, vagy kaszálójuk és közlegelőjük nem létezik.

(Vége következik.)

V e g y e s.

† Forenczy Alajos debreceni kir. törvényszéki bíró f. é. aug. 29-én N.-Kállóban, életének 66, boldog házasságának 34. évében elhunyt: aug. 31-én örök nyugalomra tételett. — Vigasztalhatlan özvegye sz. Dessewffy Gizella s gyermekei Bertalan, Gyula, Aladár, Manó Lajos és Elek; valamint a nemes család keretén kívüliek közt fájjalja, a megdicsőült nagy lélek földi létének megszüntét különösen a lapok szerkesztője, — mert benne a társadalom egy munkás, derék polgárt, az igazságügy egy őnzellen és tántoríthatlan kitűnő bírót, — tisztársai munkás pályátsárait vesztett. Áldás emlékére, béke porainak!

— **A debreczeni felső gazdasági tanintézetet** a közgazdasági miniszter fenntartani fogja.

— **A hely. hitv.** egyháztanács szeptember 1-én tartott nevelésügyi szakbizottsága a fű élelőny elemi iskolák V. és VI. osztályának felállítását és ezekben az ingyen iskolázást elhatározta, — e tárgy a mai napon az egyháztanács elébe kerül helybehagyás végett. — A leánynevelő intézet tanéve f. é. október elsejével megkezdődik.

— **A honvédek** öszpontosítása N. Yáradon e héten meg fog történni.

— **A főiskolai tantóképezde** a felvételi vizsgák s beiratások f. é. okt. 1-8 napjaiban megtartatni fognak.

— **Az „Apolló” zenemű folyóirat** legújabb (17. 18.) számának tartalma: Száz szűz, négyes Leoco Károly hason című operettjéből vett dallamokból, szerkeszté Hölzl Lőrincz. 2) Bölcsődal Kapi Gyulától. 3) Andalgó, toborzó és fris Biharitól, zongorára alkalmazta Wachtel Aurel. 4) Etude, Bergo Lj.-tól. 5) Két kedvelt néddal, I. Be szomorú ez az élet. II. Pántlikás kalapom. 6) „Árva voltam nincs öröme szívemnek,” és „Mit ér a fa ha rozsz fajta”, Oláh

Károly dalai, zongorára átírta Tisz a Aladár. — A borítékon: A zeneörtönelme, K a p y Gyulától. Bihari zeneszerzeményei, Wachtel Aureltől. Előfizetési ár egész évre 6 frt, felévre 3 frt. A jelen ketős-szám előfizetési ára 50 kr, bolti ára 1 frt. Az előfizetés vidéken a postahivataloknál postautalvány utalvány után eszközölhető, Budán az „Apolló” kiadóhivatalban, iskola-utca 681. sz. a. Minden eddig megjelent szám és kötet folyton kapható.

— **Német nyelv** levélszerinti önkéntes című folyóirat 1-ső levele Roder Adolf szombathelyi tanártól megjelent és beküldetett hozzánk. — A 40 levelű előfizetési díja 6 frt, egy levél ára 20 kr; — mely szerzőhöz bérmentesen beküldendő. Ajánljuk a németnyelvet tanulni kívánóknak ezen kellő szakértelemmel készített folyóiratot.

(N-ó) **A kolozsvári dalár-únnepély** aug. 28-án vette kezdetét. A város mindenféle lobogókkal volt díszítve, s a legnagyobb lelkesedéssel üdvözölte az ország minden részéből minteg 1200-an érkezett dalárokot, írókat és művészeket. A felosztított indóházban Biasini Domokos lelkes szavakban üdvözölte a vendégeket, mire megkezdődött a bevonulás, melynek fényéből azonban sokat levont a vártalanul megeredt zápor. A városház erkélyéről Simon polgármester tartott beszédet a dalárokhöz, kik este 7 órakor előértekezletre gyűltek össze s azután színházba mentek, hol a „Betyár kendőjét” adták elő. Színház után vidám ismerkedési estély volt a lövöldében. — Mint bizonyos állíthatjuk, hogy az első díj a p e c s i dalárda nyerte meg.

Debreczeni placi középár,

mérőben. 1874. szept. 1.

Buza 470. Kétszeres 410. Rozs 360. Árpa 270. Zab 175. Tengeri 425. Köles 440. Kása 700. 1 zsák burgonya 200. 1 mázsa szalonna 53—54—55 frt. 1 mázsa Háj 53—54—55 frt.

Kihuzott lotteria számok. 1874.

Bécs aug. 22. **44, 80, 53, 45, 20.**
Buda aug. 15. **53, 50, 13, 88, 25.**

Bécsi börze szept. 4. Ezüst 103,70. Arany—

Felelős szerk. **Báthory Sándor.**

H I V A T A L O S É S M A G Á N H I R D E T É S E K.

4593.
1874.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság által közhírré létezik, miszerint a felperes **Simonffy Imréné és Gálboriné Józsa Klára** részére 125 frt illetőleg 60 frt tőkék és járnulkei részéig, alperes **Ag Józsefné Szilágyi Mária**tól feloglalt ingatlanok, u. m. a debreczeni 1015 sz. tjkvbe jegyzett s 6000 fra becsült **péterfia utcai 840 sz. házastelek kert, és 6 hold 900 özl ondodi föld,** a megkísérlet 1-ső árverésen el nem kelvén, a kitűzött 2-dik határidőben u. m. folyó évi **szeptember 10-én** d. u. 3 órakor a tki irodában, végrehajtó Török Péter által megtartandó árverésen, szükség esetére becsáron alól is elfognak adatni. Kikiáltási ár a becsérték az árverelő által letendő bánatpénz 600 frt. A vételár 3 egyenlő részében a le-

ütéstől fogva 1, 2, és 2 hónap alatt esedékes 6% kamatával a tkihatóságánál lefizetendő, a bánatpénz az első részletbe tudatik. A többi feltételek a kiküldötött és a telekkönyvi hivatalban megtekinthető. Kelt Debreczenben a ktr. törvényszék mint a tkihatóságának 1874. augusztus 14-én tartott üléséből.

Borusz József,

3—3.

jegyző.

4435.
1874.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré létezik, miszerint a felperes **Borusz László** részére, alperes **Varjas Józsefné Bihari Zsuzsánától**

500 afrt tőke és járulékei erejéig feloglalt ingatlan u. m. a debreczeni 1853. számú telekjegyzőkönyvben bejegyzett s 1350 frtra becsült retekutcai **1275, sz. házastelek és 3 hold ondodi föld folyó 1874-ik évi szept. 22-dik** szükség esetére **okt. 22-dik** napján delutáni 3 órakor a telekkönyvi irodában végrehajtó Vetési Mihály által megtartandó árverésen el fognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10%-a, vagy is 150 frt az árverelmi szándékozik által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzzel letendő.
2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határrnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik árverési határrnapon azonban becsáron alól is eladtnak.
3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 1, 2, és 3 hónap

alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentírt telekkönyvi hatóságán lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekezeletetni.

5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek elegend nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére újabban kitűzendő s csak egyszerű árverésen becsáron alól is elfognak adatni.

Egyszeresmind azok, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhívattak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetésny közléstételének utolsó napjától számítván 15 nap alatt — fentírt telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságunk 1874-dik évi aug. hó 14-dik napján tartott üléséből.

Boross József
jegyző.

3—3.

Árverési hirdetés.

2727.
1874.

A debreczeni királyi törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Komlóssy Imre mint a debreczeni takarékpénztár igazgatója** részére, alperes **Szabó Józsefné Újfalu Juszintánál** 680 forint tőke és járulékaik erejéig lefoglalt ingatlanok, u. m. a debreczeni 2741. számú tjk-be jegyzett, s **7000 aftra becsült mőkőnterű 1953. számú házastelek, és 5 hold 525 öf öndődi föld,** a megkísérelt első árverésen el nem kelvén, azok a kitűzött második határidőben, folyó évi szeptember 17-én d. u. 3

órakor, a tkvi irodában, végrehajtó Veltési Mihály által megtartandó árverésen szükség esetére becsáron alól is el fognak adatni.

Kikiáltási ár a becsérték, az árverelő által leteendő bánatpénz 700 frt.

A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az első a leütéskor azonnal, a második a leütéstől 1 hó, a harmadik a leütéstől

2 hó alatt, esedékes 6% kamatával a tkvi hatóságnál lefizetendő.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a királyi törvényszék mint tkvi hatóságunk 1874. augusztus 21-én tartott üléséből.

Hegedűs István,
aljegyző.

2—3.

A „MAGYAR KÖLCSÖNÖS BIZTOSÍTÓ-BANK,

foganatosítani akarván alapszabálya 26. §-a utasítását, mely szerint a befolyt biztosítási díjak illethez, azon vidéken s **azon felekről nyitandó hitel áttal helyezendő el, a homán s a kiktől az befolyt,** értesíti mindazon nála biztosítva levő feleket, kiknek

rövid lejáratu hitelve van szükségük,

hogy az intézél debreczenben vörügynökség az alapszabályok 26. §-a értelmében rövid lejáratu kölcsönzések eszközölésére utasítva lett. E tárgyban felvilágosításokkal a nevezett vezérügynökség szolgálnd.

Budapest, 1874. sept. 1.

„Magyar kölcsönös biztosító-bank“
igazgatósága.

A „magyar kölcsönös biztosító bank,

melynek legfőbb törekvése a nagy biztosító közönségnek alkalmat nyujtani arra, hogy a kölcsönösség nagy horderejű eszméje alapján társulva, ön magánál s pedig úgy biztosíthasson, hogy a biztosítási üzletből nyernedő tiszta haszon magok a biztosítók s nem idegen vállalkozók között oszassák ki, — ujabbán a XIV. és XV. táblázatok szerint biztosító feleket megazon, egy társulat által sem nyujtott előnyben részesíti, hogy a befizetett díjösszegetől évenként utólagosan 5%-től ízet a biztosítónak, s így a biztosító minden áldozat nélkül gondoskodhatik öveiről, a mennyiben míg él, az általa befizetett biztosítási-díj oly töké, mely neki 5%-től jövedelmez, halála esetére pedig a biztosított tőkére nyit jogot. E nagy fontosságú reformra tisztelettel föl hívja a t. cz. közönség figyelmét.

A „magyar kölcsönös biztosító-bank“
debreczeni vezérügynöksége.

1—?

Biztosítási iroda: Hagymatér 15 sz. ház, emeleten.

Tiszavidéki és arad-temesvári vasut.

MENÉTFRD 1874. é. jun. 1-től kezdve további intézkedésig.

I. Bécs és Budapestről Kassa felé.

	6. p.	6. p.	6. p.
Bécs ész.v. ind.	8 10 ostr.	8 20 regg.	
„ áll.v. „	8 20 „	8 30 „	
Budapest „	7 30 regg.	6 3 este	
	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4. o.	3., 4. oszt.
Czegléd „	10 18 regg.	9 18 este	4— regg.
Szolnok „	11 22 „	10 26 éjjel	6 16 „
P.-Ladány „	2 — déln.	1 52 „	11 36 de.
Debreczen „	3 51 „	4 30 regg.	2 20 dn.
Nyíregyháza „	5 39 „	7 48 „	(érl.)
Szerencs „	8 4 este	11 27 „	4 30 r. „
Miskolcz érk.	9 5 „	1 54 d. „	6 37 „
			1., 2., 3., 4. o.
Miskolcz ind.	9 25 éjjel	1 51 d. „	8— regg.
Kassa érkezés	11 51 „	6 — este	11 43 dn.

IV. Kassáról Budapest és Bécs felé.

	6. p.	6. p.	6. p.
Kassa indulás	5 — regg.	9 20 d. e.	6 1 es.
Miskolcz „	7 42 „	1 41 d. „	9 24 „
Szerencs „	8 53 „	4 14 „	(érl.)
Nyíregyh. „	10 43 déle.	7 17 este	
			3., 4. oszt.
Debreczen „	12 45 déln.	10 12 éjjel	3 25 dn.
P.-Ladány „	2 24 „	12 23 „	6 29 es.
Szolnok „	4 54 „	4 40 regg.	12 14 éjl.
Czegléd érk.	5 43 „	5 59 „	1 49 „
Budapest „	8 31 este	8 46 „	
Bécs áll.v. „	6 11 regg.	6 22 este	
„ ész.v. „	6 24 „	6 34 „	

II. Bécsből Pestről Arad és Temesvár felé.

	6. p.	6. p.	6. p.
Bécs ész.v. ind.	8 10 este	8 20 regg.	
„ áll.v. „	8 20 „	8 30 „	
Budapest „	7 30 regg.	6 3 este	
	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4. o.	3., 4. oszt.
Czegléd „	10 18 déle.	9 8 este	6 30 regg.
Szolnok „	11 12 „	10 15 éjjel	8 54 „
Mező-Tur „	12 2 d. „	15 5 „	11 42 de.
Csanád „	2 1 déln.	2 55 regg.	4 16 dn.
Arad érkezés	3 36 „	3 55 „	7 33 es.
„ indulás	4 43 „	5 — „	
Vinga „	4 43 „	7 13 „	
Temesvár érk.	5 40 este	8 36 „	

V. Temesvár és Aradról Pest és Bécs felé.

	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4. o.	1., 2., 3., 4. o.
Temesvár ind.	10 17 regg.	6 20 déln.	
Vinga „	11 22 d. e.	7 49 este	
Arad érk.	12 12 „	8 52 „	3., 4. oszt.
Csanád ind.	12 30 déln.	9 16 „	6 20 regg.
Csanád „	2 10 „	11 42 éjl.	10 12 de.
Mező-Tur „	3 43 „	2 14 „	1 59 dn.
Szolnok „	4 54 „	4 24 regg.	5 34 dn.
Czegléd érk.	5 49 este	5 49 „	6 39 es.
Budapest „	8 31 „	8 45 „	
Bécs áll.v. „	6 11 regg.	6 22 este	
„ ész.v. „	6 14 „	6 34 „	

III. Bécs s Budapestről N.-Várad felé.

	8 10 este	8 20 reggel
Bécs északi v. ind.	8 20 „	8 30 „
„ állam v. „	8 20 „	8 30 „
Budapest „	7 30 reggel	6 3 „
	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4. oszt.
Czegléd „	10 18 reggel	9 18 este
P.-Ladány „	2 33 d. „	2 10 éjjel
B.-Ujfalu „	3 35 „	3 42 reggel
N.-Várad érk. ezés	4 47 „	5 21 „

VI. N.-Váradról Budapest s Bécs felé.

	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4. oszt.
N.-Várad indás	11 22 d. e.	9 — este
B.-Ujfalu „	12 28 d. u.	10 27 „
P.-Ladány érk.	1 23 „	11 45 éjjel
Czegléd „	5 49 este	5 55 reggel
Budapest „	8 31 „	8 45 „
Bécs állam v. „	6 11 reggel	6 6 este
„ ész.v. „	6 24 „	6 34 „

A vonatok indulási ideje a közbeeső állomásokról, valamint azok csalakozása Aradon, Csanádon, Debreczenben, Kassán, Miskolczon N.-váradon, Nyíregyházán, Szerencsen, Szolnokon és Temesvárott a pályaudvarokon kifüggesztett menetrendekből tudható meg.

- Pátya-csalakozások:**
- I. Aradon:** az első erdélyi vasut személyvonatához Gyula-Fehérvár felé s Petrozsiny és Gyula-Fehérvár felé Szolnok s Szeged felé.
- II. Csanádon:** az alföldi vasut vonatát Szeged, Nagyvárad, Arad, Temesvár és Szolnok felé.
- III. Debreczenben:** Kassa és a m. északkeleti vasut vonatához Sziget felé, s innen Czegléd felé.
- IV. Kassán:** a kassa-oderbergi vasuton Oderberg és Eperjes és a m. északkeleti vasut vonatához Lengyel és Sziget felé. A kassa-oderbergi vasut 3. sz. személyvonatán Oderberg és Eperjéről a 2. sz. vonathoz Czegléd felé és ezen vasut Oderbergtől járó 5. sz. és Eperjéről járó 305. sz. egyesvonatát a 6. sz. vonathoz Miskolcz felé.
- V. Miskolczon:** Hatvan és Budapest felé.
- VI. Nagyváradon:** az alföldi vasut vonatához Eszék és az m. keleti vonathoz Kolozsvár és Brassó felé.
- VII. Nyíregyházán:** Ungvárról felé.
- VIII. Szerencs:** S.-A.-Ujhegy Sziget felé.
- IX. Szolnokon:** Hatvan felé.
- X. Temesvárott:** Szeged és Bazás felé.
- Az üzlet-igazgatóság:**

*) Minden szerdán és szombaton.